

အလုပ်အကိုင်အခွင့်အလမ်းအတွက် ကျွမ်းကျင်မှုသင်တန်းကျောင်းတွေက အရေးပါနေပြီလား

Speaker

ဦးတင်ဝင်းအောင် (MCC Group ဥက္ကဋ္ဌ)

ဦးမိုးကျော် (Win Thin & Associate, Managing Partner)

Special guest

ဒေါက်တာဌာန်ဗျက်နော်လ် (Myanmar Institute of Theology)

ဒေါ်ပန်စီထွန်းသိန်း (ဖွံ့ဖြိုးရေးမဏ္ဍိုင်အဖွဲ့၊ အမှုဆောင်ဒါရိုက်တာ)

“ကျနော်တို့နိုင်ငံမှာ သက်မွေးပညာရပ်နဲ့ဆိုင်တဲ့သင်တန်းကျောင်းတွေကရှိခဲ့ပြီးသားပါ။မရှိလို့လုပ်ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ရှိခဲ့ပြီးတော့မှ မရှိသလိုမျိုး ကွယ်ပျောက်ကုန်တာပါ။ကွယ်ပျောက်သွားတယ်ဆိုတာက ဒီအပေါ်မှာ အစိုးရက အားပေးမှု ဂရုစိုက်မှုကို သေချာမလုပ်ခဲ့လို့ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ကွယ်ပျောက်ကုန် ကြတာပါ။ အခုဒီသက်ရောက်မှုကို ခံနေကြရတာပါပဲ” ဦးတင်ဝင်းအောင်

“လွှတ်တော်ကနေ ပြီးခဲ့တဲ့ ၂၀၁၃ခုနှစ် သြဂုတ်လ၃၀ရက်နေ့က အလုပ်အကိုင်နဲ့ကျွမ်းကျင်မှုဖွံ့ဖြိုးတိုး တက်ရေးဆိုင်ရာဥပဒေ တစ်ရပ်ကိုထုတ်ပြန်ထားပါတယ်။ဒါပေမယ့် အဲ့ဒီဥပဒေက အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့ ဖြစ်နေရတယ်” ဦးမိုးကျော်

“ကိုယ်ပိုင်သင်တန်းကျောင်းတွေရဲ့ဥပဒေကို အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုတဲ့နေရာမှာ နိုင်ငံတော်အစိုးရရဲ့စာမေးပွဲ အတွက်ကိုသင်ပေးတဲ့ ကျူရှင်သင်တန်းကျောင်းတွေကိုပဲ focus လုပ်ထားတဲ့ဥပဒေဟာ အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းပညာနဲ့ဘာမှ မဆိုင်ဘူး။အဲ့တော့လွှတ်နေတာပေါ့။အဲ့တော့ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် ဘယ်ဥပဒေအောက်မှာလုပ်မလဲဆိုတာ ကျကျနနကိုမရှိဘူး” ဦးတင်ဝင်းအောင်(MCC Group ဥက္ကဋ္ဌ)

“ကျနော်တို့မှာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပညာရပ်ဆိုင်ရာနဲ့ပတ်သတ်ပြီး ဥပဒေကရှိပြီးသား။ ဒါပေမယ့် အကောင်အထည်ဖော်တဲ့အပိုင်းမှာ အားနည်းနေတာ။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ကျွမ်းကျင်မှုသင်တန်း ကျောင်းတွေအတွက် ဥပဒေထဲမှာပါပြီးသား။ လက်မှတ်ထုတ်ပေးရမယ်။ ပြီးတော့ ကျွမ်းကျင်မှု သင်တန်းအတွက် ကော်မတီအဖွဲ့ ကလည်း ရှိပြီးသား။ လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်တဲ့အပိုင်းမှာဘဲ အားနည်းနေတယ်” ဦးမိုးကျော် (Win Thin & Associate, Managing Partner)

“အလုပ်အကိုင်အခွင့်အလမ်းကရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွမ်းကျင်တဲ့သူကမရှိဘူး။ ဥပမာ ကားမောင်းတာ နော်။ ယာဉ်မောင်းတွေအတွက်အလုပ်အကိုင်အခွင့်အလမ်းတွေရှိတယ်။ ကျကျနနမောင်းနိုင်တဲ့ ယာဉ် မောင်းက ရှာရခက်တယ်။ နောက်တစ်ချက်က အစိုးရအဆက်ဆက်က သက်မွေးပညာရပ်နဲ့ပတ်သတ် လို့ အားပေးမှုကပြည့်စုံလုံလောက်မှုမရှိတဲ့အတွက် မထွန်းကားခဲ့ဘူး။ ပြီးတော့လူတွေကလည်း ဒီသက်မွေးပညာရပ်ကိုအထင်မကြီးကြဘူး။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ဘွဲ့ရမှာလား။ ဒီပလိုမာလား။ ဒီပလိုမာ ဆိုရင်စိတ်မဝင်စားဘူး။ ဘွဲ့ကိုပဲစိတ်ဝင်စားကြတယ်” ဦးတင်ဝင်းအောင်

“အစိုးရဖက်က သက်မွေးပညာရပ်တွေနဲ့ပတ်သတ်ပြီး မူဝါဒပိုင်းနဲ့အကောင်အထည်ဖော်တဲ့အပိုင်းမှာ အားနည်းချက်တွေရှိလို့ ကျမတို့ NGO ဖြစ်တဲ့အရပ်ဖက်လူမှုအဖွဲ့အစည်းတွေကဖြည့်ဆည်းပြီးလုပ်ပေး တာမျိုးတွေရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့်ကျမတို့က အရပ်ဖက်လူမှုအဖွဲ့အစည်းဖြစ်တာကြောင့် တနိုင်တပိုင်ပဲ လုပ်ပေးနိုင်ပါတယ်။ အများကြီးမလုပ်နိုင်ပါဘူး။ ဒီအတွက် အစိုးရ အပါအဝင် ကျမတို့ပြည်တွင်းမှာရှိတဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်တွေပါ အတူပါဝင်ပြီးအင်တိုက်အားတိုက်ပါဝင်ဆောင်ရွက်ဖို့လိုပါတယ်။ ဒါမှသာ အခုလိုအပ်တဲ့လိုအပ်ချက်တွေကိုဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်မှာဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်းလုပ်လို့ မရပါဘူး” ဒေါ်ပန်စီထွန်းသိန်း (ဖွံ့ဖြိုးရေးမဏ္ဍိုင်အဖွဲ့၊ အမှုဆောင်ဒါရိုက်တာ)

“အသက်မွေးဝမ်းပညာရပ်နဲ့ကျောင်းပြီးတဲ့သူတွေက အလုပ်အကိုင်ရရှိဖို့အခွင့်အရေးပိုများပါတယ်။ ပြီးတော့နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ဖို့ဆိုရင် ဒီသက်မွေးပညာရပ်တွေရဲ့အခန်းကဏ္ဍက အရေးကြီး ပါတယ်။ ဒါပေမယ့်တစ်ဖက်မှာလည်း Academic ပညာရပ်ဆိုင်ရာကလည်းအရေးပါပါတယ်။ ကျနော် တို့နိုင်ငံရဲ့သမိုင်းကိုပြန်ကြည့်မယ်ဆိုရင် ၁၉၅၀ခုနှစ်မှာ မြန်မာနိုင်ငံဟာ Asia Tiger ဖြစ်ခဲ့တာပါ။ အဲ့ အချိန်တုန်းက ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်က ထိပ်တန်းမှာရှိခဲ့တာပါ။ ဒါကြောင့်ပြောချင်တာက Academic နဲ့ သက်မွေးပညာရပ်က ချိတ်ဆက်မှုရှိမယ်ဆိုရင်ပိုပြီးတော့ထိရောက်တဲ့အခြေအနေတစ်ခုကိုရရှိမှာ ဖြစ်ပါတယ်” ဒေါက်တာဌာန်ဗျက်နော်လ် (Myanmar Institute of Theology)

“ကျနော်တို့လုပ်ငန်းတွေမှာကျွမ်းကျင်တဲ့သူတွေအများကြီးလိုပါတယ်။ဒီအတွက် Skill နဲ့ Knowledge နှစ်ခုတွဲပါဖို့လိုပါတယ်။အလုပ်တွေရှိတယ်ဆိုတာက ကျနော်တို့မှာလုပ်စရာကိုင်စရာတွေက ဒီနိုင်ငံမှာ အများကြီးရှိတာပါ။အခုကျနော်မှာ ဆက်သွယ်ရေးကုမ္ပဏီရှိတယ်။ဒီအတွက်အင်ဂျင်နီယာကျောင်း ဆင်းတွေကိုဘဲသုံးရတာ။ဒီအတွက်သူတို့ကိုအလုပ်သင်ခန့်ပြီးသုံးတယ်။ဘာလို့လဲဆိုတော့မသင်ပေး လို့လည်းမရဘူးလေ။တက်မှတက်လာကြတာ။ဒီတော့ပြန်သင်ပေးရတယ်လေ”
ဦးတင်ဝင်းအောင်(MCC Group ဥက္ကဋ္ဌ)

“အမေရိကားအပါအဝင်ပေါ့နော် တခြားနိုင်ငံတွေမှာလည်း ဘွဲ့ရပြီးတာနဲ့ကျွမ်းကျင်သွားတာမဟုတ် ဘူး။ အလုပ်သင်ဆင်းရသေးတယ်။ပြီးတော့ ကျနော်တို့နိုင်ငံက တခြားနိုင်ငံတွေရဲ့ ပညာရေးနယ်ပယ် နဲ့ ယှဉ်ရင် အဆင့်အတန်းတူဖို့က နည်းနည်းတော့လိုသေးတာပေါ့နော်။ဒါပေမယ့်ကျွမ်းကျင်မှု အတွက် ကတော့ သူများနိုင်ငံတွေလို ကျွမ်းကျင်မှုဆိုင်ရာလက်မှတ်တွေထုတ်ပေးနိုင်ဖို့ပဲလိုပါတယ်။ဒီအတွက် ကျနော်တို့ဆီမှာ ဥပဒေကထုတ်ပြန်ထားပြီးပြီ။လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်တဲ့အပိုင်းပဲလိုတယ်”
ဦးမိုးကျော်(Win Thin & Associate, Managing Partner)

“ကျနော်လက်တွေ့ကျကျပြောရရင်တော့ ဒီနေ့ဒီပုံစံနဲ့ဆက်သွားရင်တော့ ဒီလိုဆက်ဖြစ်နေမှာပဲ။အဲ့ တော့ကျနော်တို့က ပညာရေးကိုစပြင်ရမယ်။တက္ကသိုလ်တွေအများကြီးဖွင့်စရာမလိုဘူး။တက္ကသိုလ် နည်းနည်း ရှုပေဒပညာရှင်၊ ဓါတုပေဒပညာရှင် ဒါကနည်းနည်းပဲလိုတာ။အလုပ်လုပ်မယ့်သူအများ ကြီးလိုတာ။ပြီးတော့ကျနော်တို့လူတွေအားလုံးက လွယ်လွယ်ကူကူနဲ့ဘာရမလဲဆိုတာကိုပဲ ဦးတည်နေ ကြတာ။ထုတ်လုပ်မှုမရှိဘူး။စက်ရုံအလုပ်ရုံမှာ တရုတ်ကလာလုပ်တယ်။ဗီယက်နမ်ကလာလုပ်တယ်။ ဒါကကျနော်တို့ဆီမှာထုတ်လုပ်မှုမရှိလို့ သူတို့ကိုခေါ်နေရတာ။တစ်ဦးချင်းထုတ်လုပ်မှုအပြင် တိုင်းပြည် တစ်ခုလုံးရဲ့ထုတ်လုပ်မှုကလည်း အရေးကြီးတယ်။တိုင်းပြည်ချမ်းသာတယ် ဆင်းရဲတယ်ဆိုတာ အဲ့ဒီ ထုတ်လုပ်မှုနဲ့ဆိုင်တယ်” ဦးတင်ဝင်းအောင်(MCC Group ဥက္ကဋ္ဌ)

“ကျနော်တို့မြန်မာတွေကသင်ပေးလိုက်ရင်တက်တာအရမ်းမြန်တယ်ဆိုပြီးတော့ နိုင်ငံခြားကုမ္ပဏီတွေ ဆီကပြန်ကြားရတယ်။အဲ့တော့ဒီလိုမျိုးရှိနေတဲ့အတွက် သင်တန်းကျောင်းတွေကို ဥပဒေမှာလည်း ပြဌာန်းထားပြီးဖြစ်လို့လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်စေချင်တယ်။ပြီးတော့ဒီကျောင်းတွေကိုလည်း ပုဂ္ဂလိကကိုပေးဖို့အတွက် ဥပဒေမှာပြဌာန်းထားပြီးသားပါ။ဒီကျောင်းတွေကလည်းကျွမ်းကျင်မှုလက်

မှတ်တော်ထုတ်ပေးဖို့နဲ့ ဒီကျွမ်းကျင်မှုလက်မှတ်တွေကလည်း အဆင့်မီ မမီပြန်လည်သုံးသပ်ဖို့အတွက်
ကော်မတီကရှိပြီးသားဖြစ်ပါတယ်။ဒါတွေကိုလက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်မယ်ဆိုရင် အခုပြောနေ
တဲ့ကျွမ်းကျင်မှုသင်တန်းတွေက လုံးဝလိုအပ်လာပါပြီ။ဒါကြောင့် ပညာရေးစနစ်တစ်ခုတည်းနဲ့မရပါဘူး”
ဦးမိုးကျော်(Win Thin & Associate, Managing Partner)
